

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μετάφραση

Αυτό το παράδειγμα παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει ένα κοράκι τον ίδιο χαιρετισμό. Για πολύ καιρό μάταια ξόδευε κόπο• κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσή συνήθιζε να λέει «Έχασα το λάδι και τον κόπο μου».

Αν κατά τύχη πέσουν, όπως γίνεται συνήθως, τότε γίνεται αντιληπτό, πόσο υπήρξαν στερημένοι από φίλους. Αυτό είναι που λένε ότι είπε ο Ταρκύνιος, όταν ήταν εξόριστος: «Τότε κατάλαβα ποιους είχα πιστούς φίλους ποιους άπιστους, όταν πια δεν μπορούσα ούτε σε εκείνους ούτε σε αυτούς να ανταποδώσω τη χάρη».

Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άντρα της (ως προς το) να σκοτώσει τον Καίσαρα, ζήτησε ένα μαχαιράκι μανικιουρίστα δήθεν για να κόψει τα νύχια (της) και με αυτό αυτοτραυματίστηκε (τραυμάτισε τον εαυτό της) (επειδή) καθώς (της) γλίστρησε δήθεν τυχαία. Έπειτα ο Βρούτος, αφού κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρα από τις φωνές των υπηρετριών, ήλθε για να τη μαλώσει, επειδή τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1α.

parem	: pari
diu	: diutius
inopes	: inopum
hoc	: haec
quos	: quo
neutris	: neuter
cultellum	: cultelli
unguium	: ungues
se	: mihi
eam	: eius

B1β.**«Ea exempla sutores quosdam incitaverunt/ere»****B2.**

docēret : doctu
respondēbat : respondendo
solēbat : solentium
perdidi : perdam
fit : faciendus
cecidērunt : casuris
fuerint : sunt
dixisse : diceremur
ferunt : fert
referre : referre
interficiendo : interfice
cognovisset : cognoscetis
elapso : elaberentur
resecandōrum : resecuerit
obiurgandam : obiurgavisse

Γ1α.**«postquam (Brutus) vocatus est»**

Ο χρονικός σύνδεσμος *postquam* συντάσσεται με οριστική χρόνου παρακειμένου γιατί δηλώνει το προτερόχρονο

Γ1β.**Tum intellexi : «Quos fidos amicos habui?»****Γ1γ.****«Homines dicunt Porciam, Bruti uxorem, cultellum tonsorium poposcisse»****Γ1δ.****«quod Tarquinius dixisse fertur exulans»**

Το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου **dixisse** τίθεται σε ονομαστική πτώση (**Tarquinius**) γιατί έχουμε ταυτοπροσωπία και παρατηρείται το φαινόμενο της

άρσης του λατινισμού του ειδικού απαρεμφάτου (**dixisse**) επειδή αυτό εξαρτάται από παθητικό λεκτικό ρήμα (**fertur**) και δεν θα πάρει ως συνήθως υποκείμενο σε αιτιατική, αλλά σε ονομαστική.

Σε ονομαστική επίσης θα τεθεί και η μετοχή της πρότασης, θα γίνει **exulans**, γιατί έχει ως υποκείμενό της το **Tarquinius**.

Γ2α.

«*id exemplum sutorem quendam **incitat** ut corvum **doceat** parem salutationem*»

Επειδή η εξάρτηση της δευτερεύουσας βουλητικής πρότασης έγινε χρόνου αρκτικού (**incitat**) βάσει της ακολουθίας των χρόνων και της ιδιομορφίας ως προς την ακολουθία που χαρακτηρίζει τις βουλητικές προτάσεις πρέπει να τεθεί στη δευτερεύουσα πρόταση υποτακτική ενεστώτα (**doceat**) επειδή δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

Γ2β.

α) Υπόθεση αντίθετη προς την πραγματικότητα στο παρόν :

«**Quodsi caderent tum intellegeretur**»

β) Υπόθεση αντίθετη προς την πραγματικότητα στο παρελθόν :

«**Quodsi cecidissent, tum intellectum esset**»

Γ2γ.

⇒ Με τελική πρόταση : Brutus **ut eam obiurgaret** venit

⇒ Με αναφορική τελική πρόταση : Brutus **qui eam obiurgaret** venit

⇒ Με **causa/gratia** + γενική του γερουνδίου :

Brutus **eam obiurgandi causa/gratia** venit

Επειδή όμως έχουμε εμπρόθετο τύπο του γερουνδίου με αντικείμενο σε αιτιατική είναι υποχρεωτική η γερουνδιακή έλξη :

Brutus **eius obiurgandae causa/gratia** venit

⇒ Με αιτιατική του σουπίνου : Brutus **eam obiurgatum** venit